

ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ ΣΧΟΛΗΣ ΑΡΚΕΗΝ ΛΟΝΔΙΝΟ

29-30 Μαΐου 2021

Τονική Σκέψη:

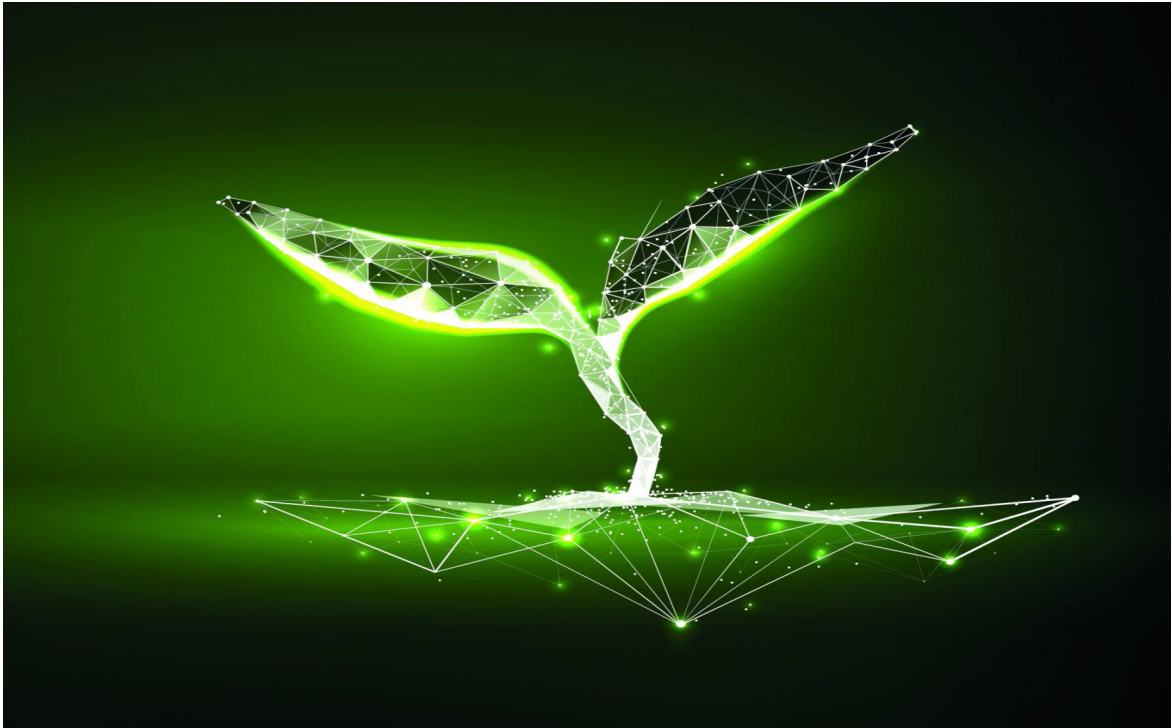
**ΑΣ ΕΠΙΦΕΡΕΙ Η ΚΑΤΑΥΓΑΖΟΥΣΑ ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΤΗΣ ΚΑΘΑΡΗΣ ΛΟΓΙΚΗΣ
ΠΛΗΡΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΓΟΗΤΕΙΑ
ΚΑΙ ΑΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΣΧΕΣΗΣ**

Πρόγραμμα για Κυριακή 30 Μαΐου 2021

ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ ΣΧΟΛΗΣ ΑΡΚΕΗΝ

Ας επιφέρει η Καταυγάζουσα Ενέργεια της Καθαρής Λογικής
Πλήρη Ελευθερία από τη Γοητεία
και ας αποκαλύψει την Αγάπη της Θείας Σχέσης

*Είθε να με εμπνέει η ενέργεια του θείου Εαυτού
και να με διευθύνει το φως της ψυχής.
Είθε να οδηγηθώ από το σκοτάδι στο Φως,
από το απατηλό στο Πραγματικό,
από τον θάνατο στην Αθανασία.*

ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ ΣΧΟΛΗΣ ΑΡΚΕΗΝ

Διαδικτυακή Σύνδεση μέσω Zoom μόνο

(link: https://us02web.zoom.us/webinar/register/WN_oci3HH69TNktXSABcaJ0kg)

Τονική Σκέψη 2021:

**ΑΣ ΕΠΙΦΕΡΕΙ Η ΚΑΤΑΓΓΑΖΟΥΣΑ ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΤΗΣ ΚΑΘΑΡΗΣ ΛΟΓΙΚΗΣ
ΠΛΗΡΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΓΟΗΤΕΙΑ
ΚΑΙ ΑΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΣΧΕΣΗΣ**

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Κυριακή 30 Μαΐου 2021

ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ, ΑΝΟΙΧΤΗ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ

16.00 Γοητεία και η Ατραπός της Μαθητείας

με τον Derek Fraser και τον Simon Marlow

16.45 Μάντραμ: Βεβαίωση της Θέλησης

16.50 Πόλεις, Σύμβολα της Βασιλείας του Θεού *Soumi Nandi*

«Η τάση για σύνθεση ... που ... λειτουργεί μέσω της ανθρώπινης συνείδησης, οδήγησε στο σχηματισμό των πελώριων σύγχρονων πόλεων μας – συμβόλων ενός ερχόμενου ανώτερου πολιτισμού που ονομάζουμε βασιλεία του Θεού, όπου η σχέση μεταξύ των ανθρώπων θα είναι εξαιρετικά στενή ψυχικά».

Η Soumi Nandi εργάζεται ως αρχιτέκτων και πολεοδόμος με έδρα το Νέο Δελχί. Παρέχει συμβουλευτική οργανώσεων σε αυτόν τον τομέα εργασίας και διδάσκει, ενώ επίσης αναλαμβάνει επιμέρους έργα.

Παρουσίαση με διαφάνειες, Συζήτηση

17.15 Διάλειμμα πέντε λεπτών

**17.20 Λογική και φαντασία: Πλάθοντας Εικόνες
μιας Νέας Παγκόσμιας Κοινωνίας**

Συζήτηση με τρεις σπουδαστές: Bernie Rochford, Mayte Gomez and Carsten Hald

18.00 Ομαδικός Διαλογισμός: Επιτρέποντας την Είσοδο στο Φως

18.30 Λήξη

Όλοι οι ομιλητές είναι σπουδαστές της Σχολής Αρκέην

Για περισσότερες πληροφορίες παρακαλούμε απευθυνθήτε:

Arcane School – Suite 54 3 Whitehall Court, London SW1A 2EF / UK

Phone: + 44 (0)20.7839.4512 – lucis@londonlucistrust.org – www.lucistrust.org

ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟΣ

ΕΠΙΤΡΕΠΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟ ΣΤΟ ΦΩΣ

I ΟΜΑΔΙΚΗ ΣΥΓΧΩΝΕΥΣΗ

Βεβαιώνουμε το γεγονός της ομαδικής συγχώνευσης και ολοκλήρωσης μέσα στο κέντρο καρδιάς του νέου ομίλου των εξυπηρετητών του κόσμου, που μεσολαβεί μεταξύ της Ιεραρχίας και της ανθρωπότητας:

*Είμαι ένα με τους αδελφούς μου στον όμιλο, και ότι έχω όλα είναι δικά τους.
Είθε η αγάπη που είναι μέσα στη ψυχή μου να διαχυθεί σ' αυτούς.
Είθε η δύναμη που είναι μέσα μου να τους ανυψώσει και να τους βοηθήσει.
Είθε οι σκέψεις που δημιουργεί η ψυχή μου να φτάσουν σ' αυτούς
και να τους ενθαρρύνουν*

II ΕΥΘΥΓΡΑΜΜΙΣΗ

Προβάλλουμε μια γραμμή φωτεινής ενέργειας προς την πνευματική Ιεραρχία του πλανήτη, την πλανητική καρδιά, το μεγάλο Άσραμ του Σανάτ Κουμάρα και προς το Χριστό, στην καρδιά της Ιεραρχίας.

Εκτείνουμε τη γραμμή φωτός προς την Σαμπάλλα, το κέντρο όπου η Θέληση του Θεού είναι γνωστή.

III ΑΝΩΤΕΡΟ ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ

Κρατάμε τον ενατενίζοντα νου ανοιχτό στις εξωπλανητικές ενέργειες που εισρέουν στην Σαμπάλλα και ακτινοβολούνται μέσω της Ιεραρχίας. Χρησιμοποιώντας τη δημιουργική φαντασία επιχειρούμε να δούμε τα τρία πλανητικά κέντρα – Σαμπάλλα, Ιεραρχία, Ανθρωπότητα – να έρχονται βαθμιαία σε ευθυγράμμιση και αλληλεπίδραση.

IV ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟΣ

Στοχαζόμαστε στην σπερματική σκέψη της συνδιάσκεψης:

*Ας επιφέρει η Καταυγάζουσα Ενέργεια της Καθαρής Λογικής
πλήρη Ελευθερία από τη Γοητεία
και ας Αποκαλύψει την Αγάπη της Θείας Σχέσης*

V ΚΑΤΑΣΤΑΛΛΞΗ

Με τη χρήση της δημιουργικής φαντασίας, οραματιζόμαστε τις ενέργειες του Φωτός, της Αγάπης και της Θέλησης-για-το-καλό να διαχέονται σ' ολόκληρο τον πλανήτη και να αγκυροβολούν πάνω στη Γη σε προετοιμασμένα κέντρα του φυσικού πεδίου μέσω των οποίων θα μπορέσει το Σχέδιο να εκδηλωθεί. (Χρησιμοποιούμε την εξαπλή πρόοδο της θείας Αγάπης σαν την αλληλουχία καταστάλαξης της ενέργειας – Σαμπάλλα / Ιεραρχία / ο Χριστός / ο νέος όμιλος εξυπηρετητών του κόσμου / άνθρωποι καλής θέλησης παντού στον κόσμο / φυσικά κέντρα διανομής)

VI ΚΑΤΩΤΕΡΟ ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ

Επανεστιάζουμε την συνείδηση, ως όμιλος, μέσα στην περιφέρεια του μεγάλου Άσραμ. Από κοινού εκφωνούμε την βεβαίωση:

*Στο κέντρο όλης της Αγάπης στέκω.
Από αυτό το κέντρο, Εγώ, η ψυχή, θα κινηθώ προς τα έξω.
Από αυτό το κέντρο εγώ, εκείνος που υπηρετεί, θα εργασθώ.
Είθε η αγάπη του Θείου Εαυτού να διαχυθεί,
μέσα στην καρδιά μου, μέσω του ομίλου μου και σε ολόκληρο τον κόσμο*

Οραματιζόμαστε την κατερχόμενη πνευματική εισροή που απελευθερώνεται από την Σαμπάλλα μέσω της Ιεραρχίας και διοχετεύεται μέσα στην ανθρωπότητα δια του προετοιμασμένου αγωγού. Αναλογιζόμαστε πώς αυτές οι εισερχόμενες ενέργειες εγκαθιδρύουν την «Ατραπό του Φωτός» για τον ερχόμενο Παγκόσμιο Διδάσκαλο, τον Χριστό.

VII ΔΙΑΝΟΜΗ

Καθώς εκφωνούμε την Μεγάλη Επίκληση, οραματιζόμαστε τη διάχυση του Φωτός, της Αγάπης και της Δύναμης από την πνευματική Ιεραρχία μέσω των πέντε πλανητικών εισόδων (Λονδίνο / Νταρτζήλιγκ / Νέα Υόρκη / Γενεύη / Τόκιο) να ακτινοβολούν τη συνείδηση ολόκληρης της ανθρώπινης φυλής:

Από την εστία του Φωτός μέσα από τη Διάνοια του Θεού
Ας διαχυθεί φως μέσα στις διάνοιες των ανθρώπων.
Το Φως ας κατέλθει στη Γη.

Από την εστία της Αγάπης μέσα από την Καρδιά του Θεού
Ας διαχυθεί αγάπη μέσα στις καρδιές των ανθρώπων.
Είθε ο Χριστός να γυρίσει στη Γη.

Από το κέντρο όπου η Θέληση του Θεού είναι γνωστή
Ο σκοπός ας καθοδηγεί τις μικρές θελήσεις των ανθρώπων –
Ο σκοπός που οι Διδάσκαλοι γνωρίζουν και υπηρετούν.

Από το κέντρο που ονομάζουμε φυλή των ανθρώπων
Το Σχέδιο της Αγάπης και του Φωτός ας πραγματοποιηθεί
Και είθε να σφραγίσει την πύλη του κακού.

Το Φως, η Αγάπη και η Δύναμη ας αποκαταστήσουν το Σχέδιο πάνω στη Γη.

ΟΜ ΟΜ ΟΜ

* * *

Η γοητεία που υπάρχει παντού γύρω μας κατοικοεδρεύει στο αστρικό πεδίο, στον κόσμο των συναισθημάτων και στη φύση της επιθυμίας. Είναι πανάρχαια και, σαν πυκνή ομίχλη, εμποδίζει να διακρίνονται καθαρά τα πράγματα. Όταν η γοητεία κυριαρχεί, δεν υπάρχει σαφής αίσθηση κατεύθυνσης και οι άνθρωποι ψάχνουν το δρόμο τους στα τυφλά, μέσα από μια ομίχλη, όπως ήταν το πυκνό δηλητηριώδες νέφος του Λονδίνου που μερικές φορές απεικονίζεται σε ταινίες της δεκαετίας του '50. Ευτυχώς, οι σκεπτόμενοι άνθρωποι στην εποχή μας αρχίζουν να αναγνωρίζουν τους κινδύνους από ορισμένες γοητείες που επηρεάζουν την ανθρωπότητα, αν και μπορεί να μην χρησιμοποιούν αυτόν τον όρο· ένα παράδειγμα είναι η κυκλοφορία επιβλαβών και αρνητικών σκέψεων μέσω διαδικτύου – μια μολυσματική μορφή περιβαλλοντικής ρύπανσης.

Προτού προχωρήσουμε παρακάτω, κάποιιοι ορισμοί μπορεί να φανούν χρήσιμοι:

Γοητεία είναι μια συναισθηματική ή αστρική διαταραχή που εμποδίζει ή παραμορφώνει την αλήθεια.

Πλάνη είναι γοητεία στο νοητικό πεδίο – μια αντίδραση του απείθαρχου νου.

Μάγια είναι ο παράγοντας ρύθμισης στα αιθερικά πεδία – γοητεία και πλάνη στο φυσικό πεδίο, ως αποτέλεσμα της ανεξέλεγκτης ενέργειας που διαχύνεται μέσω του αιθερικού φορέα.

Η Ατραπός της Μαθητείας αποτελεί την ατραπό της αυτοπειθαρχίας, προκειμένου να επιτευχθεί η ένωση με την Ψυχή ή τον ανώτερο Εαυτό, με αντικειμενικό σκοπό τον πλήρη έλεγχο του νου.

Καθένας που βαδίζει στο πνευματικό μονοπάτι περιέρχεται υπό την επίδραση ανώτερων ενεργειών που διεγείρουν κάθε όψη της προσωπικότητας. Νέα ζωή εισρέει και, όπως σε έναν κήπο, λουλούδια και αγριόχορτα ευδοκιμούν μαζί. Στην ατραπό, ο μαθητής περνά μέσα από την εμπειρία των λόφων και των κοιλάδων και υπάρχει μια ταλάντευση ανάμεσα στο φως και το σκοτάδι. Ορισμένες φορές η ψυχή ακτινοβολεί με λαμπρότητα και άλλες φορές η προσωπικότητα παρασύρεται πλήρως από κατώτερες επιθυμίες και συναισθήματα που απωθούν το φως της ψυχής. Ευτυχώς, υπάρχει βοήθεια στη μάχη ενάντια στη γοητεία, και η επιστήμη της Ράτζα Γιόγκα είναι η λυτρωτική δύναμη. Μέσω αυτής της επιστήμης, ο προβολέας του νου μπορεί να διαπεράσει καταχνιές και ομίχλες που αποτελούν φραγμούς για ανώτερες αλήθειες και πνευματικές πραγματικότητες.

Η ψυχή δεν εξαλείφει απευθείας την γοητεία, αλλά θα πρέπει να εργαστεί μέσω του νου, του οργάνου της, με επίπονη και άμεση σκέψη στο νοητικό πεδίο. Ως αποτέλεσμα, η ποιότητα του νου που είναι γνωστή ως ορθή διάκριση, ενεργοποιείται και διαμορφώνει ένα πέρασμα ανάμεσα στις απατηλές και συγκεχυμένες δυνά-

μεις του αστρικού πεδίου – δυνάμεις που ισχυροποιούνται από τις επιθυμίες και τις κατώτερες σκέψεις, ιδιαίτερα κυρίαρχες αυτήν την εποχή. Μέσα από τον φωτισμένο νου, ο μαθητής μπορεί να έρθει σε επαφή με τις διαχρονικές, ανώτερες πνευματικές αξίες και αρχές που υπόκεινται της εξελικτικής διαδικασίας, βοηθώντας την ανθρωπότητα να εκπληρώσει το πεπρωμένο της ως πλανητικός φωτοδότης – «διαβιβάζοντας το φως της γνώσης, της σοφίας και της κατανόησης»¹ και αποκαλύπτοντας, έτσι, την αγάπη της Θείας Σχέσης, σύμφωνα με την Τονική Σκέψη της Συνδιάσκεψης. Οι εσωτερικές διδασκαλίες μπορούν, επίσης, να εντείνουν την γοητεία αλλά η δήλωση του Θιβετανού, στις πρώτες σελίδες των βιβλίων της Αλίκης Μπέιλη, υπενθυμίζει στον σπουδαστή ότι η κατανόηση απαιτεί μια ανταπόκριση από τον φωτισμένο νου και μια αναλαμπή της ενόρασης.

Ορισμένες από τις γοητείες που αντιμετωπίζει ο μαθητής στην ατραπό είναι οι εξής:

Ο ερεθισμός, ο οποίος έχει περιγραφεί ως ασθένεια του ηλιακού πλέγματος, μπορεί να είναι ένα δηλητήριο που μολύνει ολόκληρο το σύστημα και στην ακραία του εκδοχή είναι γνωστός ως “διακινδύνευση”. Μπορούμε, ίσως, να φανταστούμε τον ερεθισμό ως ένα βλαβερό ρεύμα αστρικής ενέργειας που ενοχλεί και αναστατώνει τη ζωή του μαθητή. Η στοχαστική σκέψη, κατά την Βραδινή Ανασκόπηση, πάνω στην ιδέα ότι η ουσιαστική πρόοδος είναι αργή και σταθερή και ότι απαιτεί υπομονετική αφοσίωση, βοηθά να αντισταθμιστεί αυτή η γοητεία. Ο ερεθισμός μπορεί, επίσης, να συνδεθεί με την κριτική η οποία, όταν είναι βλαβερή, μετατρέπεται σε «τοξικό και θανατηφόρο δηλητήριο». Ο επικριτικός νους, ισχυροποιημένος από τη φύση της επιθυμίας μπορεί να προξενήσει βλάβη· μπορούμε να δούμε τη δράση αυτού του δηλητηρίου στο διαδίκτυο και στα μέσα ενημέρωσης, το οποίο εξαπολύεται από ανεύθυνους ανθρώπους που δρουν καλυμμένοι στο περιθώριο εκτοξεύοντας καταστροφικά βέλη στο ανθρώπινο πεδίο μάχης. Ωστόσο, μια εποικοδομητική κριτική που εκφράζεται με πνεύμα καλής θέλησης μπορεί να είναι χρήσιμη, ειδικά στο ομαδικό έργο, αν και για τον ευαίσθητό μαθητή συνιστά μια πραγματική δοκιμασία.

Η υπερηφάνεια, όταν στηρίζεται σε γνώση και μελέτη της εσωτερικής διδασκαλίας και οδηγεί σε μια αίσθηση ανωτερότητας και αυθεντίας, μπορεί να παγιδεύσει τον μαθητή. Αυτή η γοητεία ουσιαστικά εμπεριέχει χωριστικότητα. Η θεραπεία βρίσκεται στην ανάπτυξη ταπεινότητας ή μιας αίσθηση αναλογίας, που θεωρεί κάθε άτομο ως μέρος του ευρύτερου συνόλου, όπου κάποιοι έχουν καθοδηγητικούς ρόλους και άλλοι υποστηρικτικούς. Η ταπεινότητα αναπτύσσεται καθώς η εισροή φωτός αποκαλύπτει μια φευγαλέα άποψη της μεγάλης αλυσίδας των ζώων που εκτείνεται πολύ πιο πάνω από το ανθρώπινο βασίλειο έως τις κατώτερες ζωές. Αυτό το όραμα φέρνει μια αίσθηση δέους, θαυμασμού και χαράς καθώς και μια ισορροπημένη προοπτική ως προς την θέση κάποιου στο εξελικτικό σχήμα.

Η υπεραπασχόληση με ένα πλήθος πραγμάτων, η φροντίδα των καθηκόντων της καθημερινής ζωής, η εκπλήρωση ευθυνών και υποχρεώσεων με πολλή και

αχρείαστη βιασύνη, μπορούν να αποτελέσουν μια απατηλή γοητεία για τον μαθητή που βαδίζει στην ατραπό. Η εσωτερική πνευματική ζωή μπορεί να πέσει σε δεύτερη μοίρα μπροστά σε μια πυρετώδη δραστηριότητα και γίνεται δύσκολο να βρεθεί χρόνος για διαλογισμό ή στοχαστική μελέτη. Η πολυπραγμοσύνη συνιστά μια μεγάλη πρόκληση στις ημέρες μας· με την άμεση ανταλλαγή μηνυμάτων στο messenger, στο ηλεκτρονικό ταχυδρομείο και στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, παρατηρείται μια τάση, περισσότερο να αντιδρούμε παρά να σκεπτόμαστε. Η θεραπεία επέρχεται με πειθαρχία, ρυθμό και ρυθμισμένη καθημερινή προσπάθεια, με κατευθυντήριο παράγοντα έναν διαλογισμό των μόλις είκοσι λεπτών από τα 1440 λεπτά που διαθέτει η ημέρα. Ο διαλογισμός ηχεί τον τόνο της ημέρας που ξεκινά και η Βραδινή Ανασκόπηση γίνεται, επίσης, ένα πολύτιμο εργαλείο που οδηγεί τον καθένα μας στην αναζήτηση κινήτρων, αιτίων και αποτελεσμάτων.

Στην *Μαθητεία στη Νέα Εποχή - I*, υπάρχει ένα διαφωτιστικό απόσπασμα στις Προσωπικές Οδηγίες του Θιβετανού προς τους Μαθητές, που φαίνεται να εμβαθύνει στην υπερβολικά πολυάσχολη ζωή:

Η ανάγκη να κάνεις και να είσαι αντικειμενικά ενεργός είναι η κύρια γοητεία σου, αδελφέ μου. Πρέπει να μάθεις το μάθημα ότι δεν έχει σχετικά καμιά σημασία τί κάνεις. Αυτό που έχει μεγάλη σημασία είναι να καταγράφεις συνειδητά και πάντοτε τί ακριβώς κάνεις. Θα ήθελα να θυμάσαι ότι η σωστή δράση είναι αποτέλεσμα της ύπαρξης. Αν η επίγνωσή σου της ύπαρξης είναι προσωπικής φύσης, τέτοια θα είναι και η δράση σου. Αν η συνείδησή σου είναι εστιασμένη στην πνευματική ύπαρξη, η αυθόρμητη, δημιουργική και ενεργός υπηρεσία σου θα είναι συνεπώς με ακτινοβολία. Θα ήθελα να συλλογιστείς πάνω σε αυτό.²

1. *Πραγματεία επί της Λευκής Μαγείας*, σ. 100

2. *Μαθητεία στη Νέα Εποχή, τόμος 1*, σελ. 135

Simon Marlow

Εντυπωσιάστηκα από ένα σχόλιο που έγινε κάποια στιγμή στην συνδιάσκεψη της Νέας Υόρκης, , πριν από ένα μήνα, σχετικά με τα τηλεσκόπια στο Όρος Παλομάρ και στην έρημο Ατακάμα στη Χιλή. Σε αυτές τις περιοχές, το μεγάλο υψόμετρο και οι κλιματολογικές συνθήκες ευνοούν την ύπαρξη πολύ λίγης υγρασίας στην ατμόσφαιρα. Αυτό προσφέρει μία από τις καλύτερες θεάσεις του έναστρου ουρανού από σχεδόν οπουδήποτε αλλού στη γη.

Αυτό μας δίνει την ευκαιρία να στοχαστούμε στο γεγονός ότι η παρουσία ύδατος στην ατμόσφαιρα παραμορφώνει την πραγματικότητα την οποία προσπαθούμε να αντικρίσουμε. Όταν κοιτάζουμε τα αστέρια από το έδαφος, φαίνεται να τρεμοσβήνουν. Φυσικά, αυτό δεν συμβαίνει, δίνουν αυτήν την εντύπωση λόγω του μέσου με το οποίο τα βλέπουμε. Κοιτάζοντας ένα ψάρι μέσα σε μια λίμνη, φαίνεται να βρίσκεται σε ένα συγκεκριμένο σημείο, ωστόσο, αν τοποθετήσουμε ένα ραβδί

από μπαμπού στο νερό, διαπιστώνουμε ότι η αντιληπτική μας ικανότητα για τη θέση του έχει διαστρεβλωθεί εντελώς από το νερό.

Αυτές οι σκέψεις δίνουν σε όλους μας μία καλή ευκαιρία να κατανοήσουμε αυτό που αποκαλούμε γοητεία. Το αστρικό πεδίο είναι η υδάτινη σφαίρα στην οποία δημιουργούνται εγωκεντρικά συναισθήματα και αισθήματα ευαισθησίες. Ακριβώς αυτά διαστρεβλώνουν την αντίληψή μας για την πραγματικότητα. Με αυτόν τον τρόπο δημιουργείται η γοητεία. Οι συναισθηματικές μας αντιδράσεις απέναντι στα πράγματα –οι επιθυμίες και οι φόβοι μας– τα διαστρεβλώνουν. Η εστίασή μας σε αυτήν την στρέβλωση τα μετατρέπει σε ένα είδος απατηλής πραγματικότητας και η προσήλωσή μας σε αυτήν τής παρέχει ενέργεια και δύναμη. Έχει ήδη εξελιχθεί σε μια πλαστή οντότητα της οποίας η έλξη και η δύναμη παραπλανούν και άλλους ανθρώπους έως ότου πολλοί πλέον την θεωρούν αλήθεια. Στην πραγματικότητα, δημιουργήσαμε συλλογικά έναν σχεδόν αδιαπέραστο πέπλο που καλύπτει την αλήθεια πίσω από αυτόν. Πολλή οδύνη στον κόσμο προκαλείται από ανθρώπους που εσφαλμένα εκλαμβάνουν την γοητεία, την στρέβλωση, ως την υποκρυπτόμενη πραγματικότητα. Ευτυχώς ο Θιβετανός μας έχει εφοδιάσει με έναν πληρέστατο κατάλογο αυτών των διαστρεβλώσεων των οποίων όλοι μπορεί να πέσουμε θύματα. Ειδικότερα, συνδέει με κατάλληλο τρόπο τις διάφορες γοητείες με την ακτινική ενέργεια των ανθρώπων που πάσχουν από αυτές. Αυτό συχνά προσφέρει πολύ καλές ενδείξεις καθώς βοηθά κάποιον να ανακαλύψει τον ακτινικό του εξοπλισμό, κάτι το οποίο, είμαι βέβαιος ότι όλοι θεωρούμε ένα πραγματικά δύσκολο εγχείρημα.

Ας δώσω, απλά, ένα-δύο παραδείγματα. Για το άτομο πρώτης ακτίνας, κοινό γνώρισμα είναι η γοητεία του συμπλέγματος του Μεσσία στο πεδίο της πολιτικής. Είμαι βέβαιος ότι όλοι μπορούμε να σκεφτούμε αντίστοιχα παραδείγματα από την ιστορία και ίσως, επίσης, από τον σύγχρονο κόσμο μας. Για την δεύτερη ακτίνα μία διαδεδομένη γοητεία περιγράφεται ως «πληρέστατη κατανόηση που ματαιώνει την ορθή δράση» ενώ στο σημείο αυτό υπάρχει και η γοητεία της «ιδιοτελούς ανιδιοτέλειας». Για την τρίτη Ακτίνα, μια προφανής γοητεία είναι «η γοητεία της απασχόλησης». Και ούτω καθεξής. Εν τούτοις, δεν έχουν χαθεί όλα, καθώς ο Θιβετανός δίνει μια αναλυτική οδηγία διαλογισμού κατευθυνόμενου φωτός που θα βοηθήσει ένα μαθητή –ή καλύτερα έναν όμιλο μαθητείας –να εργαστεί στη διάλυση αυτών των διαστρεβλώσεων της πραγματικότητας και ως εκ τούτου να συμβάλει στο σημαντικό έργο της απελευθέρωσης της ανθρωπότητας από τα δεσμά του απατηλού μεταφέροντας όλους μας πιο κοντά στο φως.

Έχουμε ίσως την τάση να βλέπουμε αυτές τις γοητείες από την προσωπική άποψη ενός μαθητή πάνω στην πνευματική ατραπό – κάτι που από μόνο του προέρχεται από τη γοητεία του ατομικισμού. Όμως, θεωρώ ότι θα ήταν πραγματικά χρήσιμο να εξεταστούν αυτές από ένα ευρύτερο πρίσμα. Σε τελική ανάλυση, είναι γεγονός ότι η ανθρωπότητα καθίσταται πλέον ο παγκόσμιος μαθητής. Αυτό είναι κάτι με το οποίο όλοι μπορούμε να νιώσουμε αγαλλίαση και ενθάρρυνση. Όμως, πρέπει να έχουμε κατά νου ότι όπως ακριβώς οι γοητείες δυναμώνουν στο άτομο που

βαδίζει πάνω στο πνευματικό μονοπάτι, το ίδιο ισχύει και για την ανθρωπότητα στο σύνολό της.

Υπάρχουν εδώ δύο γοητείες που κατά τη γνώμη μου και οι δύο φαίνεται να απειλούν την ομαδική μας μετάβαση προς σε ένα καλύτερο μέλλον. Η μία είναι η γοητεία του χρήματος και της υλικότητας και η άλλη είναι η γοητεία του εθνικισμού.

Αρχικά, ας εξετάσουμε, το χρήμα. Αυτό αποτέλεσε σαφώς ένα αντικείμενο έντονου ενδιαφέροντος για τον Θιβετανό πριν από 70, περίπου, χρόνια. Έγραφε: «Η γοητεία της υλικότητας είναι η αιτία όλης της τωρινής παγκόσμιας δυστυχίας, γιατί αυτό που ονομάζουμε οικονομικό πρόβλημα είναι απλώς το αποτέλεσμα της ιδιαίτερης αυτής γοητείας. Στη διάρκεια των αιώνων η γοητεία αυτή διατηρούσε συνεχώς το αυξημένο ενδιαφέρον της φυλής, ώσπου σήμερα ολόκληρος ο κόσμος έχει παρασυρθεί στο ρυθμό του ενδιαφέροντος για το χρήμα». Αυτά γράφτηκαν στη δεκαετία του '40. Έτσι, όταν μεταφερθούμε από την αμέσως μετά τον πόλεμο περίοδο στην δεκαετία του 2020, διαπιστώνουμε ότι αυτή η γοητεία έχει ενταθεί και η κατάσταση έχει ακόμη περισσότερο επιδεινωθεί, σήμερα, με τον αχαλίνωτο καταναλωτισμό και την τρομακτική ανισότητα μεταξύ των εχόντων και των μη εχόντων. Σύμφωνα με τη συμβατική σκέψη, ο μόνος τρόπος για να μπορεί ο κόσμος να έχει μια υγιή οικονομία και καλά επίπεδα απασχόλησης είναι μέσω της διαρκούς οικονομικής ανάπτυξης. Περισσότεροι άνθρωποι καταναλώνουν περισσότερα πράγματα όλο και πιο συχνά. Πρόκειται σαφώς για μια αδιανόητη κατάσταση, ένα ηθικό αδιέξοδο, από κάθε άποψη, ιδιαίτερα την περιβαλλοντική και την πνευματική. Στην πραγματικότητα πρόκειται για την κατ' εξοχήν γοητεία.

Όπως επεσήμανε πρόσφατα ο Ντέιβιντ Αττένμπορο: «Όποιος πιστεύει ότι μπορεί να υπάρξει απεριόριστη ανάπτυξη σε ένα πεπερασμένο περιβάλλον είναι ανισόρροπος είτε οικονομολόγος». Όμως, υπάρχει μεγάλη διαφορά ανάμεσα στο παρόν και σε 75 χρόνια πρωτότερα. Σήμερα υπάρχουν πολλοί όμιλοι εξυπηρετητών σε ολόκληρο τον κόσμο, που αντιμετωπίζουν σαφώς αυτό το έντονο πρόβλημα, περνώντας μέσα από λανθασμένες υποθέσεις και αντιλήψεις. Πώς μπορούμε να δημιουργήσουμε μια κατάσταση σταθερής οικονομίας η οποία ταυτόχρονα θα προωθήσει την ανθρώπινη ελευθερία και δημιουργικότητα και θα δίνει την ευκαιρία σε όλους να συμβάλλουν προς όφελος της κοινωνίας σε τοπικό και παγκόσμιο επίπεδο, μια οικονομία που θα φροντίζει την παγκόσμια βιόσφαιρα της οποίας είμαστε όλοι αναπόσπαστο μέρος και από την οποία εξαρτόμαστε απόλυτα ως φυσικές υπάρξεις; Όλες αυτές οι φράσεις μπορούν να μας οδηγήσουν σε μια πραγματικότητα, όπου μια ακτίνα φωτός, προερχόμενη από ψυχικά εμπνευσμένες, συμπυκνωμένες σκέψεις αφιερωμένων ομάδων εξυπηρετητών, διαλύει τη γοητεία της υλικότητας και τον δαίμονα του υπέρμετρου πλούτου. Τότε, το χρήμα μπορεί να προβάλλει στην αντίληψή μας ως μια πνευματική ενέργεια που θα επιτρέψει την ικανοποίηση των πραγματικών αναγκών της ανθρωπότητας, ώστε να ακμάσει η καλή θέληση και ο Νέος Όμιλος Εξυπηρετητών του Κόσμου να έχει την χρηματοδότηση που χρειάζεται.

Το δεύτερο παράδειγμα που θέλω να καλύψω εν συντομία είναι η γοητεία του εθνικισμού. Ένα έθνος αναπτύσσεται και ωριμάζει, ακριβώς όπως ένα άτομο. Η συγκρότηση ενός έθνους είναι ένα ζωτικής σημασίας έργο, και η ιδέα αυτή δεν αποτελεί γοητεία. Κάποια, όπως η Νιγηρία, προσπαθούν συνειδητά να το επιχειρήσουν. Ωστόσο, υπάρχουν έθνη στον κόσμο που έχουν φτάσει στο σημείο όπου η ανάπτυξη της προσωπικότητας έχει εκπληρώσει τη λειτουργία της και τώρα, είναι έτοιμα να ακολουθήσουν την ατραπό της σταδιακής εκδήλωσης της ψυχής σε ανιδιοτελή υπηρεσία για το καλό του συνόλου.

Αποτελούσε κοινή πρακτική, η εξωτερική βοήθεια μιας χώρας να συνδέεται σχεδόν πάντα με το εμπόριο και άλλα οφέλη. Με άλλα λόγια, (η εξυπηρέτηση παρέχεται προκειμένου να ληφθεί ανταμοιβή, μια ανταπόδοση – δηλαδή, με όχι ακριβώς αγνά κίνητρα! Όμως, η αυξημένη εισροή ψυχικής ενέργειας έχει προκαλέσει αλλαγές στην πολιτική εξωτερικής βοήθειας με κινήσεις που αποσυνδέουν την παρεχόμενη βοήθεια από την εμπορική συναλλαγή. Ήτοι, μια πολιτική παροχής βοήθειας με περισσότερη ανιδιοτέλεια σύμφωνα με τις ανάγκες. Αυτό εκφράζει πράγματι τη ζωή της ψυχής που αναδύεται σε ένα έθνος. Για έθνη, όπως αυτά που βαδίζουν στην ατραπό της ψυχής, οι εθνικές εγωιστικές πρακτικές, θα πρέπει να ανήκουν στο παρελθόν. Δυστυχώς, το ιδεώδες του έθνους έχει εξιδανικευτεί και πάρα πολλοί άνθρωποι εξαπατώνται από αυτό το μίasma του παρελθόντος μιας δήθεν δόξας και έπαρσης. Στην εποχή μας, αντί για το αυξανόμενο άνοιγμα της μεταπολεμικής περιόδου, παρατηρούμε την ενίσχυση των συνόρων και την επιδείνωση του πνεύματος της χωριστικότητας. Αυτή είναι μια γοητεία που πρέπει γρήγορα να διαλυθεί. Το πνεύμα της εποχής απαιτεί να έχουμε έναν πιο ανοιχτό κόσμο, λιγότερα σύνορα, περισσότερη διεθνή συνεργασία και την συνειδητή θυσία της εθνικής ιδιοτέλειας. Αυτός είναι ο δρόμος που θα μας οδηγήσει από το θάνατο στη ζωή, από το απατηλό στο αληθινό, από την απελπισία στην ελπίδα, από το φόβο στην εμπιστοσύνη. Από την Γοητεία στην πραγματικότητα.

* * *

ΒΕΒΑΙΩΣΗ ΤΗΣ ΘΕΛΗΣΗΣ

Στο κέντρο της θέλησης του Θεού στέκω.

Τίποτε δε θα παρεκκλίνει τη θέλησή μου από τη δική Του.

Εκτελώ αυτή τη θέληση με αγάπη.

Στρέφομαι στο πεδίο της υπηρεσίας.

Εγώ, το θείο Τρίγωνο, πραγματοποιώ αυτή τη θέληση

Μέσα στο τετράγωνο και υπηρετώ τους συνανθρώπους μου.

Πόλεις, Σύμβολα του Βασιλείου του Θεού

[Slide 1, 2]

Γιατί οι Πόλεις είναι σύμβολα του Βασιλείου του Θεού

[Slide 3]

Οι πόλεις από τα πανάρχαια χρόνια έχουν υπάρξει σύμβολα του «Βασιλείου του Θεού», καθώς αντιπροσωπεύουν μια έκφραση ανώτερης συνείδησης σε χρόνο, σε χώρο και σε εποχή. Αυτό αληθεύει τόσο για την αρχαία πόλη όσο και για τη σύγχρονη. Οι πόλεις –όπως και τα άτομα– αναπτύσσουν συνειδητότητα, έχουν θεϊκή πρόθεση και αντιπροσωπεύουν ένα θεϊκό συνεχές· και ως εκ τούτου, αποτελούν σύμβολα του «Βασιλείου του Θεού». Οι πόλεις είναι θείοι διαμεσολαβητές μέσω των οποίων η θεϊκή συνείδηση έρχεται σε επαφή με την Ανθρωπότητα. Είναι ένας τύπος λειτουργίας της Ιεραρχίας.

Οι πόλεις είναι ενεργειακά σταυροδρόμια και όμοια με τα ενεργειακά κέντρα τσάκρας, έχουν συγκεντρώσει, προσελκύσει και μεταμορφώσει ανθρώπους στη διάρκεια της ιστορίας. Δεν προκαλεί έκπληξη το γεγονός ότι όλες οι πόλεις, με την πάροδο του χρόνου, έχουν δημιουργηθεί σε συμβολές - ποταμών, θαλασσών, εμπορικών οδών και σήμερα, σε συμβολές επικοινωνίας, ισχύος και επιρροής. Οι πόλεις είναι επομένως κέντρα της ανθρωπότητας αντιπροσωπεύοντας σε χρόνο και ηλικία, τον συλλογικό νου (μάνας) και τη συλλογική συνείδηση της ανθρωπότητας. Είναι κόμβοι ανταλλαγής, μετασχηματισμού και μετουσίωσης.

Η Ιχθυακή εποχή ολοκλήρωσε τη φάση της συνείδησης του «Εγώ είμαι», παρήγαγε τη φινέτσα και την ταξινόμηση των μορφών στον άνθρωπο και το περιβάλλον, θέτοντας τις βάσεις της σημερινής Υδροχοϊκής συνείδησης του «Εγώ είμαι» στον άνθρωπο και το περιβάλλον. Η έντονη αυτοκυριαρχία και αυτοπραγμάτωση της προηγούμενης εποχής (έντεχνα εκφρασμένη / αναδιοργανωμένη στην πόλη) αναπτύσσει τον έβδομη ακτίνας επερχόμενο πολιτισμό της σύνθεσης, της συγχώνευσης και της αυξημένης ψυχικής έκφρασης. Θα οδηγήσει εντέλει, στην τελική φάση εξέλιξης, τη συνείδηση «Είμαι Εκείνο που Είμαι», δηλαδή τη Βασιλεία του Θεού επί της γης.

Ο Lewis Mumford αναφέρει: «*Η πόλη είναι ενέργεια που μετατρέπεται σε κουλτούρα... Ο νους παίρνει στην πόλη μορφή και αντιστρόφως, η μορφή της πόλης ρυθμίζει τον νου. Η πόλη προάγει την τέχνη και είναι τέχνη. Η πόλη δημιουργεί το θέατρο και είναι το θέατρο*». Η πόλη δημιουργεί τη συνείδηση και ΕΙΝΑΙ η συνείδηση. Η Πόλη είναι μια φυσική καταγραφή της ιστορικής επίδρασης ενεργειών στην ανθρωπότητα – είναι συγκεκριμενοποιημένη ενέργεια.

Η σημερινή εποχή είναι μια άνευ προηγουμένου περίοδος ευκαιρίας και κρίσης, καθώς και αναπροσαρμογής αξιών. Οι ανυψούμενες πλανητικές δυνάμεις και η εισερχόμενη 7η ακτίνα έχουν επιταχύνει την αφύπνιση της ανθρώπινης διάνοιας και συνείδησης για την υλοποίηση της έμφυτης Ενότητάς της με όλα όσα υπάρχουν και για μια σαφέστερη κατανόηση του οράματος της Θεϊότητας. Για το σκο-

πό αυτό, η προσοχή της Ιεραρχίας είναι εξαιρετικά εστιασμένη. Οι άνθρωποι θα αφυπνιστούν προς την «έμφυτη και ακατάβλητη τάση, της συγχώνευσης και της σύνθεσης» – τη φύση της θεϊότητας. Η πόλη είναι η Σκηνή και η πόλη θα είναι η ευκαιρία.

[Slide 4]

Η Τάση προς τις Πόλεις είναι η Τάση για Σύνθεση

«Η τάση για σύνθεση είναι ένα ένστικτο που ενυπάρχει σε ολόκληρο το σύμπαν... είναι αυτή η αρχή που, δρώντας ή λειτουργώντας μέσω της ανθρώπινης συνείδησης, οδήγησε στον σχηματισμό των πελώριων σύγχρονων πόλεών μας – συμβόλων ενός ερχόμενου ανώτερου πολιτισμού που ονομάζουμε βασιλεία του Θεού, όπου η σχέση μεταξύ των ανθρώπων θα είναι εξαιρετικά στενή ψυχικά». Εσωτερική Ψυχολογία, Τόμ. 2.

[Slide 5]

Τα παρακάτω στοιχεία δείχνουν την πραγματικότητα στον σημερινό κόσμο.

- Το 1900 μ.Χ., το 10% της ανθρωπότητας ζούσε σε πόλεις, ενώ σήμερα, περισσότερο από το 50% της ανθρωπότητας ζει σε πόλεις. Μέχρι το 2050 μ.Χ. το 75% της ανθρωπότητας θα ζει σε πόλεις.

Δεν ζει απλά σε πόλεις η ανθρωπότητα, αλλά ζει σε μεγαλύτερες πόλεις.

- Το 1950, μόνο 2 πόλεις –το Λονδίνο και η Νέα Υόρκη– είχαν 8 εκατομμύρια κατοίκους. Σήμερα υπάρχουν στον κόσμο 30 πόλεις των 10 εκατομμυρίων.
- Το 1950, 83 πόλεις σε όλο τον κόσμο είχαν ένα εκατομμύριο κατοίκους, ενώ σήμερα υπάρχουν 500 πόλεις του ενός εκατομμυρίου. Αυτές οι τάσεις θα αυξηθούν μέχρι το 2050 μ.Χ.

Η τάση για σύνθεση είναι εμφανής και οδηγεί στον σημερινό σχηματισμό σύγχρονων πόλεων. Οι αριθμοί απλά δείχνουν την αύξηση αυτής της εξαναγκαστικής δράσης. Οι δυνάμεις της αστικοποίησης και της παγκοσμιοποίησης είναι οι κινητήριοι παράγοντες της αλλαγής. Η αστικοποίηση, με τη δύναμη της μετανάστευσης και των εκτοπισμών και η παγκοσμιοποίηση, με τη διαμόρφωση μιας νέας αστικής κοινωνιολογίας είναι οι νόμοι της έλξης και οι νόμοι της άπωσης, σε λειτουργία.

Η επερχόμενη Υδροχοϊκή εποχή, την οποία εισάγει η έβδομη ακτίνα, μεταφέρει δύο θεϊκές τάσεις – την τάση για «συγχώνευση και σύνθεση» και την «εσωτερική όραση», δηλαδή, την φώτιση που αποκαλύπτει την σχέση του μέρους με το όλο. Κατά συνέπεια, κάθε ανθρώπινη οντότητα, κοινότητα, έθνος, κόσμος και βασίλειο θα δημιουργήσουν στενότερες σχέσεις. Η συγκέντρωση της ανθρωπότητας στα αστικά κέντρα θα εκδηλώσει, τελικά, την σύνθεση των νόμων της φύσης, της συνείδησης και της ίδιας της ζωής – την συνείδηση της, Υδροχοϊκής εποχής, πόλης. Η τάση για Σύνθεση είναι η τάση για Πόλεις.

[Slide 6]

Ο Διδάσκαλος Θιβετανός στην «Πραγματεία επί του Κοσμικού Πυρός» προβλέπει «μια πολύ ενδιαφέρουσα ανάπτυξη κατά τη διάρκεια του ερχόμενου αιώνα. Πρόκει-

ται για την εντατικοποίηση των επιχειρήσεων και την υπαγωγή (σε νόμο και τάξη) της όλης ζωής: Οικογενειών και ομάδων οικογενειών, Πόλεων και ομάδων πόλεων, Εθνών και ομάδων εθνών». Πολλά ενδιαφέροντα γεγονότα θα συμβούν και πολλά πειράματα θα διεξαχθούν προτού η Υδροχοϊκή συνείδηση εκδηλωθεί πλήρως στον άνθρωπο και στο περιβάλλον.

[Slide 7]

Παγκοσμιοποίηση: οι δυνάμεις της εξέλιξης

Η παγκοσμιοποίηση αλλάζει ριζικά τον τρόπο με τον οποίο αντιλαμβανόμαστε τον κόσμο και τον τρόπο που σχετιζόμαστε με αυτήν την ταχέως μεταβαλλόμενη παγκόσμια δυναμική. Η νέα συνείδηση θα προβάλλει από μια νέα κατανόηση.

Ο Eric Corijn, πολιτιστικός φιλόσοφος, κοινωνικός επιστήμονας και εκπαιδευτικός αστικής μελέτης, έχει εντυπώσει στην παγκοσμιοποίηση τα τελευταία 30 χρόνια. Σημειώνει, ότι το 75% της ανθρωπότητας εκτιμάται ότι θα κατοικεί σε μητροπόλεις έως το 2050 και ότι ο κόσμος συναθροίζεται ταχύτατα σε κέντρα έντονα αστικής δράσης, πλούτου και επιρροής, διαχωρισμένα μεταξύ τους από τεράστια κενά. «Ο κόσμος γίνεται όλο και περισσότερο μία συνένωση, ένας χώρος ροών μεταξύ πόλεων». «Το παγκόσμιο σύστημα είναι ένα διεθνές σύστημα αστικής δράσης με αμοιβαία σύνδεση», αναφέρει. Έχει σχήμα δικτύου.

Ωστόσο, «ο κόσμος εξακολουθεί να είναι οργανωμένος σε ένα σύστημα εθνικών κρατών, μια αρχή οργάνωσης που γρήγορα καθίσταται παρωχημένη στη μετα-εθνική παγκόσμια εποχή», τονίζει. Η έννοια των εθνών-κρατών βασίζεται στην αρχή της «κοινής ταυτότητας» – λαοί με κοινή ιστορία, πολιτισμό, γλώσσα και ταυτότητα, οργανωμένοι κάτω από μια εθνική σημαία και καταλαμβάνοντας κοινά εδάφη. Τα έθνη-κράτη είναι γεωγραφικά οριοθετημένα, τις περισσότερες φορές χωρίς γεωγραφική αναφορά. «Στην πραγματικότητα, ζούμε σε μια ήπειρο – σε έναν κόσμο δικτυωμένων πόλεων.

Η Ιδέα της κοινωνίας και της κουλτούρας οφείλει να αποδεχτεί την κοσμοπολίτικη αστική μας ύπαρξη. Το παγκόσμιο άστυ είναι μια πολυεθνική, πολύγλωσση, πολυπολιτισμική ομαδοποίηση, βασισμένη στις διαπολιτισμικές, δια-κοινοτικές σχέσεις διαφορετικών ανθρώπων, που εργάζονται και ζουν μαζί. «Στις πόλεις πρέπει να συμβιώνουμε με βάση την διαφορετικότητα και όχι την ομοιότητα.» Η ανθρωπότητα έχει πλέον μια “μετα-εθνική ταυτότητα και μια κοσμοπολίτικη αστική διαβίωση” –αυτή είναι η νέα κουλτούρα, η κοινωνιολογία της επερχόμενης εποχής. Ο Corijn αναφέρει: «Στην πραγματικότητα μεταβαλλόμαστε σε «αστικά ζώα» αλλά αυτό δεν είναι κάτι που το γνωρίζουμε, καθώς δεν έχουμε ακόμη προσαρμοστεί ολόπλευρα στην κατάσταση».

Η νοερή εικόνα μας για τον χάρτη του κόσμου έχει παραμείνει στην μετα-Ναπολεόντεια ιδέα του 19ου αιώνα. Εάν δεν τροποποιηθεί, από ένα σύστημα εθνικών κρατών σε ένα παγκόσμιο δίκτυο πόλεων, πολλά από τα προβλήματα της εποχής μας –τα οποία είναι παγκόσμια– δεν θα καταστεί δυνατόν να αντιμετωπιστούν.

Η επόμενη διαφάνεια δείχνει το χάσμα μεταξύ αντίληψης και πραγματικότητας.

[Slide 8, 9]

Οι Πόλεις μπορούν να Σώσουν τον Κόσμο

Οι 5 ποιότητες της αστικοποίησης –μέγεθος, ταχύτητα, ποικιλομορφία, πολυπλοκότητα και συνδεσιμότητα– θέτουν τις πόλεις στο επίκεντρο της παγκόσμιας οικονομίας, των παγκόσμιων προκλήσεων και τελικά των παγκόσμιων λύσεων. Οι πόλεις μπορούν να σώσουν τον κόσμο, επειδή τα παγκόσμια προβλήματα είναι στην πραγματικότητα ζητήματα άμεσου ενδιαφέροντος στις πόλεις και

απαιτούν περισσότερο την ενεργό δέσμευση παρά την διανοητική συμφωνία. Χρειάζεται μια παγκόσμια ατζέντα για την επίλυση των καταφανών κοινωνικών ανισοτήτων, των κλιματικών και περιβαλλοντικών προκλήσεων, της άνιση κατανομής ενέργειας και χρηματοδότησης, καθώς και της πολυπολιτισμικής αστυφιλίας. «Οι πόλεις είναι πιο κοντά στον κόσμο [λόγω της αλληλεξαρτώμενης φύσης τους], πιο κοντά στο παγκόσμιο σύστημα από ό,τι οι χώρες», όπως υποστηρίζει ο Corijn, και ως εκ τούτου στην καταλληλότερη θέση για την αντιμετώπιση του παγκόσμιου προβλήματος. «Η πόλη, με αυτή την έννοια, είναι πιο μπροστά από τα έθνη», λέει.

Με όρους εσωτερισμού, οι πόλεις είναι περισσότερο αφυπνισμένες και προσφέρουν περισσότερες ευκαιρίες απολύτρωσης από ό,τι τα έθνη. Επίσης, η ίδια η αρχή της «γεφύρωσης ή της συνάντησης διαφορών» είναι η «αγάπη της θείας σχέσης» που λειτουργεί ανάμεσα σε διαφορετικές οντότητες. Οι πόλεις, επομένως, προσεγγίζουν περισσότερο το Υδροχοϊκό ιδεώδες της «ανάμειξης και σύνθεσης» από ό,τι οι χώρες που είναι περιχαρακωμένες στην εθνικιστική ιδεολογία τους. Ο Corijn επισημαίνει, ότι «Χρειάστηκε ο κόσμος έναν αιώνα μετά τον Διαφωτισμό του 18^{ου} αιώνα για να καταργήσει την κρατική θρησκεία και να οργανωθεί σε κυρίαρχα εθνικά κράτη, με κοινή ταυτότητα. Σήμερα, διανύουμε μια εποχή νέου Διαφωτισμού, όπου θα πρέπει να εγκαταλείψουμε την ιδέα της κοινής ταυτότητας και να δεχτούμε την πολυπολιτισμική μας ταυτότητα». Με την πάροδο του χρόνου μια νέα ανθρωπινή αδελφοσύνη θα εμφανιστεί στην πόλη. Είμαστε κοντά σε αυτήν την «εποχή Διαφωτισμού».

Η Αλίκη Μπέιλη στο Πεπρωμένο των Εθνών αναφέρει, ότι θα υπάρξει μεγάλη αλλαγή στον τρόπο που σήμερα κατανοούνται και εφαρμόζονται ο ολοκληρωτισμός, η δημοκρατία και ο κοινοτισμός. Ο Benjamin Barber, ένας Αμερικανός πολιτικός επιστήμονας και συγγραφέας που μελετά συστηματικά τα διεθνή θέματα, σημειώνει πως παρότι οι πόλεις αντιμετωπίζουν πολλά από τα παγκόσμια προβλήματα, οι ίδιες αυτές, δεν διαθέτουν διεθνείς αντιπροσωπείες και πλατφόρμες που θα τους επέτρεπαν να γίνουν παγκόσμιοι παράγοντες ή να αποφασίζουν για διεθνή ζητήματα. Δεν υπάρχει η έννοια της παγκόσμιας δημοκρατίας σήμερα. Αυτό που χρειάζεται είναι να σκεφτούμε ξανά την πολιτική εξίσωσης (power equation) στο εσωτερικό των εθνικών κρατών. Υπάρχει ανάγκη για συμμετοχική δημοκρατία

εντός του αστικού πλαισίου, καθώς σε μια πόλη χρειάζεται η συμπαραγωγή. Η δημοκρατία, όπως ισχύει σήμερα, βασίζεται στην ιδέα της κυριαρχίας, που έχει ως αφήγημα το έθνος. Ο Barber τονίζει ότι, «Εάν δεν βρούμε έναν τρόπο για την παγκοσμιοποίηση της δημοκρατίας ή για τον εκδημοκρατισμό της παγκοσμιοποίησης, θα κινδυνεύουμε να χαθεί και αυτή η ίδια η δημοκρατία». Η παγκοσμιοποίηση, μας ωθεί σε μια διαφορετική εξέταση του ζητήματος.

[Slide 10]

Οι ιδέες είναι οι δυνάμεις, ο Πολιτισμός είναι φορέας της αλλαγής

Τα παλιά συστήματα εξέτασης δεν μπορούν να επιλύσουν το παρόν πρόβλημα ούτε να δημιουργήσουν νέο όραμα. Η νέα άποψη απαιτεί ριζική αλλαγή στη σκέψη, καθώς θέτει σε αμφισβήτηση όχι μόνο τις αξίες αλλά και το ίδιο το πρότυπο από το οποίο δημιουργήθηκαν. Το φως της καθαρής λογικής φέρνει αυτή τη νέα συνείδηση. Οι ιδέες είναι θείες εκπορεύσεις και δυνάμεις εξέλιξης. Η πόλη, όντας αντιπροσωπευτική της συλλογικής ανθρωπότητας, ως ένα ενεργειακό σώμα, είναι αναμφίβολα δεκτική στην εντύπωση. Κρούοντας πάνω στην ανθρώπινη συνείδηση, οι ιδέες αναδύονται στον ανθρώπινο νου, μετασχηματίζονται σε ιδανικά, μια μορφή πολιτιστικών αποτελεσμάτων και ακολουθεί ο πολιτισμός στις μυριάδες παραγόμενες μορφές του. Στο «Πεπρωμένο των Εθνών» αναφέρεται: «Αλλαγές στη φύση του πολιτισμού και της κουλτούρας της ανθρωπότητας σε κάθε δεδομένη περίοδο, είναι τη δύναμη που χρησιμοποιεί η Ιεραρχία... πρώτα αλλάζει η κουλτούρα... κατόπιν οι μορφικές αλλαγές αντιστρέφουν αυτόματα τη διαδικασία». Η κουλτούρα είναι επομένως ο φορέας της αλλαγής. Η κουλτούρα του «κοσμοπολίτικου αστισμού» θα αναδείξει δημιουργικά την Υδροχοϊκή πόλη του αύριο.

[Slide 11]

Πώς μπορούμε με Αυτοσυνείδηση να δημιουργήσουμε την Πόλη - σύμβολο του «Βασιλείου του Θεού»;

[Slide 12]

Οι πόλεις αυτή την περίοδο είναι τόποι φιλοδοξίας, αποξένωσης και επιθετικότητας, όσο και ενός διαρκώς διευρυνόμενου χάσματος μεταξύ προνομιούχων και μη. Ο ποιοτικός χώρος –κατοικίας των ατόμων– είναι κατακερματισμένος· η τυποποίηση και η ομοιομορφία, που αποτελούν διαστρέβλωση της αγάπης για ορθές σχέσεις, έχουν αφαιρέσει τη ζωτικότητα· η σχέση μας με τη φύση δεν είναι ισορροπημένη. Όλα αυτά παράγουν τις παγκόσμιες «άψυχες» πόλεις.

Ο σύγχρονος πολεοδομικός σχεδιασμός αποτυγχάνει να δημιουργήσει ιδιαίτερους “τόπους αξίας”. Μεγάλο μέρος του προβλήματος έγκειται στην υπερβολικά Ιχθυακή δομική προσέγγιση και στον ντετερμινισμό, καθώς και στην αδυναμία θεώρησης της “πόλης ως ζωντανού οργανισμού με ψυχολογικό εξοπλισμό”. Μέσα σε μια πόλη, το λεπτοφυές συναντά παντού το απτό και συγκεκριμένο· αυτός ο ίδιος ο αστικός ιστός είναι υφασμένος με τον συνδυασμό των δύο – κάθε ζωής και κάθε μορφής. Δεν μπορεί αυτή η αόρατη αξία να μην υποπίπτει στην αντίληψη των ει-

δικών, αλλά το ερώτημα είναι: «Αυτό που είναι σημαντικό, συχνά δεν μπορεί εύκολα να μετρηθεί – συνεπώς, ποια μέτρα και σταθμά εφαρμόζετε για την μέτρηση αυτού που είναι αόρατο ή πολύτιμο»; Αυτή η αόρατη διάσταση που κάνει την πόλη να λειτουργεί δεν μπορεί να μετρηθεί με συμβατικό τρόπο. Το πρόβλημα του σύγχρονου πολεοδομικού σχεδιασμού δεν είναι θέμα αποτυχημένης πρόθεσης ή λανθασμένων αξιών, αλλά άστοχης μετάφρασης. Πώς λοιπόν, μπορείτε με πλήρη συνείδηση να δημιουργήσετε μια πόλη; Ποια είναι η συμπεριφορά της «ψυχολογικής οντότητας» που είναι η πόλη;

Η Πόλη ως Ψυχολογική Οντότητα στον καθορισμό μορφής και συνείδησης

Η πόλη ως Οντότητα συναντά ζωή και δημιουργεί ζωή. Λειτουργεί μέσα από τους φορείς ανθρωπότητα και φύση, καθορίζοντας μορφή και συνείδηση. Ότι η πόλη συνιστά οντότητα είναι γνωστό και τεκμηριωμένο, ωστόσο σπάνια γίνεται με σαφήνεια αντιληπτό. Στο επόμενο παράδειγμα, μπορούμε να δούμε την περίπτωση του Βαρανάσι, της αρχαίας και πνευματικής πόλης που πράγματι αποτελεί ένα σύμβολο του Βασιλείου του Θεού στη γη, τη δύναμη ζωής της Οντότητας που διαμορφώνει την κουλτούρα, τους ανθρώπους και τη δομή.

[Slide 13]

Το Βαρανάσι είναι μια υπέροχη πόλη, που υψώνεται στις δυτικές όχθες του ποταμού Γάγγη, εκεί όπου ο ποταμός κάνει μια μεγάλη στροφή, σε σχήμα ανοιχτού μισοφέγγαρου, προς τον βορρά. Κατά μήκος του ποταμού υπάρχουν ναοί και ιερά, άσραμ και κιόσκια που εκτείνονται 3 μίλια κατά μήκος του ποταμού και υψώνονται μεγαλόπρεπα στις όχθες του. Στην ακροποταμιά υπάρχουν πάνω από 70 ιεροί καθαρτήριοι χώροι (bathing ghats), στην κυριολεξία εξέδρες όχθης, όπου οι πιστοί συγκεντρώνονται για το καθημερινό τους λουτρό, αναπαριστώντας ένα τελετουργικό για τον Θεό ή τον άνθρωπο.

Παραδοσιακά γνωστή ως “Kashi” – η κατοικία του αιώνιου Σίβα, είναι το “φως που φωτίζει την αλήθεια και αποκαλύπτει την πραγματικότητα”. Αυτή η πόλη του 6ου αιώνα π.Χ. έχει προσελκύσει μάντεις, σοφούς, γνώστες (Shankaracharyas) και δασκάλους όλων των θρησκειών. Ο Βούδας έδωσε εδώ το πρώτο του κήρυγμα για την ευγενή αλήθεια και την οκταπλή ατραπό. Πολλά ιδρύματα επιστημονικής, φιλοσοφικής και πνευματικής μάθησης –όπως το κολέγιο της Άννι Μπέζαντ, το ίδρυμα Κρισναμούρτι, το ινστιτούτο Γκάντι– έχουν την έδρα τους εδώ, επιβεβαιώνοντας το “φως”. Τα ιερά Σανσκριτικά κείμενα αναφέρουν την πόλη ως κέντρο Άζνα, το 6ο κέντρο – το σημείο όπου το αιώνιο φως διασταυρώνεται με τη γη. Παρότι βρίσκεται σε φυσική σύνδεση με τον κόσμο, δεν είναι μια πόλη επίγεια. Στέκει στο μεταίχμιο μεταξύ των κόσμων και γι’ αυτό συνδέεται με το φως της ζωής και την απελευθέρωση.

[Slide 14]

Σύμφωνα με την ιερή γεωγραφία, αυτή η μυστηριώδης πόλη είναι αγκυροβολημένη πάνω στο ψηλό οροπέδιο Rajghat πάνω από τους ελιγμούς του αιώνιου ποτα-

μού Γάγγη. Ο ποταμός συμβολίζει το πέρασμα στον παράδεισο. Οι τρεις διακυμάνσεις του οροπεδίου συμβολίζουν την τρίαίνα. Περιτριγυρισμένη από το πιο εξωτερικό μονοπάτι προσκυνητών, τον ποταμό στα ανατολικά και τα δύο ρεύματα Asi και Varana – που αποτελούν μυστικές αναφορές σε εσωτερικά ρεύματα, καθώς Asi είναι ο καταστροφέας και Varana αυτός που θέτει φραγμό σε κάθε αμαρτία των αισθήσεων – αυτή η ιερή γη σφύζει από ενέργεια και δυναμικό.

Αυτό που καθιστά αυτή την πόλη των 2500 ετών πραγματικά μοναδική, είναι η ιδιαίτερη αντοχή που επιδεικνύει το Βαρανάσι να ανθίσταται στον χρόνο και την παρέμβαση και να αναδομείται οργανικά σε μια κουλτούρα και μια ξεχωριστή μορφή πόλης. Προτού να έχει υπάρξει οποιαδήποτε μορφή συνειδητού σχεδιασμού, η μορφή της πόλης αποτελεί από μόνη της ένα κοσμο-μορφολογικό μοντέλο του θείου σχεδίου για την ανθρωπότητα.

[Slide 15]

Η πόλη έχει 5 ομόκεντρες ιερές ζώνες, κάθε μια από τις οποίες περιβάλλεται από ένα μονοπάτι προσκυνητών με ιερά για προετοιμασία, όπου γίνονται τελετουργίες κάθαρσης, αφοσίωσης και τελετές μύησης ώστε να γίνει εφικτή η είσοδος στο επόμενο. Οι ζώνες αποτελούν μια εσωτερική αντιστοιχία των 5 διαστάσεων της ανθρώπινης εμπειρίας. Το εξωτερικό τμήμα, με 108 ιερά προετοιμασίας περιβάλλει τον ιερό τόπο, ενώ το πιο εσωτερικό είναι το ιερό άδυτο, το μονοπάτι γύρω από την κύρια θεότητα στον κεντρικό ναό του Βαρανάσι.

[Slide 16]

Η εσωτερική πόλη έχει τρεις τομείς. Ο τομέας του εσωτερικού ναού κατά μήκος της όχθης του ποταμού είναι η ζώνη για πνευματικές πρακτικές και για απόκτηση της ανώτερης γνώσης “jyana”. Στον ποταμό – στις εξέδρες λουτρού και στις εξέδρες καύσης– εκτελούνται τα τελετουργικά της ζωής και του θανάτου. Το λουτρό στα νερά απαλλάσσει από τις αμαρτίες, ενώ ο θάνατος στο Βαρανάσι σημαίνει απελευθέρωση από αυτή την ίδια τη ζωή. Η πόλη προσελκύει έναν αρκετό αριθμό από ερημίτες, υπερήλικες και ετοιμοθάνατους, που όλοι τους αναζητούν moksha – την απελευθέρωση από τον κύκλο της ζωής και του θανάτου. Πίσω από την περιοχή του ναού, στα στενά παρόχθια σοκάκια της κατοικημένης συνοικίας αναπαρίσταται το δράμα της ζωής – samsara. Οι τρεις ζώνες αντιστοιχούν στα στάδια – ο μέσος άνθρωπος, ο μαθητής και στον ποταμό, ο αναχωρητής.

[Slide 17]

Είναι μια “ζώσα πόλη”, εξίσου αρχαία όσο και με συνέχεια εξελισσόμενης συνείδησης. Γνωστή για την απτή και άυλη κληρονομιά της – τις χαρακτηριστικές θρησκευτικές, πολιτιστικές και κοινωνικές παραδόσεις της, τις τέχνες και την αρχιτεκτονική της– τα πάντα σε αυτήν αντανakλούν την συνείδηση μιας ιερής κληρονομιάς. Μια χαρακτηριστική σχολή χορού, μουσικής, θεάτρου, δράματος, μαγειρικής τέχνης, παραδόσεων της χάθα γιόγκα και αγωνισμάτων, έχει αναπτυχθεί. Η εξαιρετική τέχνη της ύφανσης μεταξιού και η χαλκοτεχνία έχουν εδώ την προέλευσή τους, εξυπηρετώντας τις θρησκευτικές ανάγκες της τελετουργικής προσφοράς.

Η θρησκεία στο Βαρανάσι είναι ένα πολύ οργανωμένο σύστημα εμπορίου, ένας τρόπος ζωής και πνευματικής εκμάθησης. Η περίπτωση του παραδείγματος ρίχνει φως στην δυναμική συγχώνευση των δύο οντοτήτων – ανθρώπου και πόλης. Αυτή η ζωτικότητα, ωστόσο, είναι μια ποιότητα κάθε δημιουργικής πόλης – ανατολικής ή δυτικής– που έχει χτιστεί και ξαναχτιστεί σε δυναμικό διάλογο μεταξύ των δύο.

Όσον αφορά το Βαρανάσι, είναι ένα σύμβολο του “Βασιλείου των Θεών” που αντιπροσωπεύεται από έναν Ιχθυακό –και κυρίως προσωπικότητας– φορέα έκφρασης. Πολλά απ’ όσα είναι σε αρμονία ή σε παραφωνία σχετίζονται με αυτόν τον φορέα. Γοητεία και κρυστάλλωση αφθονούν. Το Υδροχοϊκό “Βασίλειο του Θεού” δεν έχει ακόμα προβάλλει. Καθώς, ωστόσο, η Υδροχοϊκή εποχή είναι η φάση συνειδησης του «Εγώ είμαι ΕΚΕΙΝΟ», η “μελλοντική πόλη” προορίζεται να έχει ποιοτική μορφή, όπου ο άνθρωπος, το περιβάλλον και η φύση θα βρίσκονται σε σύνθεση και επικοινωνία.

[Slide 18]

Η Πόλη του Μέλλοντος, η Δημιουργική Πόλη

Φωτισμένοι στοχαστές, μεταρρυθμιστές και αστικοί σχεδιαστές που προβληματίζονται για την μελλοντική πόλη θέτουν το ερώτημα, «Οι πόλεις ήταν πάντα δημιουργικές, αλλά μπορούμε να είμαστε με αυτεπίγνωση δημιουργικοί;». Ο Charles Landry, συγγραφέας, ομιλητής και σύμβουλος για το μέλλον των πόλεων, αναγνωρίζει “το αόρατο χέρι που δίνει ζωή” και εργάζεται για ένα νέο πρότυπο, όπου η ψυχή μιας πόλης –ο ποιοτικός και περιεκτικός τομέας– θα αντιμετωπιστεί και θα αποκατασταθεί μέσα από δημιουργική, περιεκτική και νεωτεριστική σκέψη και δράση.

[Slide 19]

Έχει επινοήσει το “Creative City Index and Toolkit” –ένα, πλέον, παγκόσμιο κίνημα–που μετρά τον παλμό μιας πόλης με διάφορα καθιερωμένα κριτήρια. Εντοπίζει και αναπτύσσει κρυφούς πόρους και ευκαιρίες, προωθεί ταλέντα ή μαθησιακά τοπία –τόπους, μέσα στους οποίους μπορούν οι άνθρωποι να δημιουργήσουν ιδέες και να διδαχτούν μαθήματα. Η Δημιουργική Πόλη, κατ’ αυτόν, δημιουργεί χώρους μοναδικότητας και ζωντάνιας, προάγοντας ταυτόχρονα την ανάπτυξη. Είναι εκείνη η ιδεολογία σχεδιασμού που κοιτάζει την πόλη μέσα από το φακό της “πόλης-πολίτη” –που σημαίνει ότι αναγνωρίζει τα ανθρώπινα «δικαιώματα για την πόλη και την ευθύνη προς την πόλη». Αγκαλιάζει την πολιτιστική γνώση –που σημαίνει, να βλέπει κάποιος μέσα από τα μάτια των άλλων και να αφομοιώνει τις διαφορές– και ασπάζεται την “επείγουσα ανάγκη για περιεκτικότητα”, περιορίζοντας τα εμπόδια στην κοινωνική καινοτομία. Το “Creative City” (Δημιουργική Πόλη) είναι μια συνεργασία “κληρονομιάς και δημιουργικότητας”, καθώς η κουλτούρα καθορίζει έναν τόπο, ενώ η δημιουργικότητα διαμορφώνει τη ζωή του. Η μελλοντική πόλη δεν απαιτεί απλώς σχεδιαστική ιδεολογία αλλά την αλλαγή του πρότυπου σκέψης – που οδηγεί στην απλοποίηση της γραφειοκρατίας, αναμορφώνοντας τα υπάρχοντα κοινωνικά, οικονομικά και πολιτικά πλαίσια. Εντέλει, η φιλοσοφία της “Δημιουργικής Πόλης” αφορά τον σχηματισμό τόπων που εφελκούν την συνείδηση – “δημιουργώντας τον τόπο, τις συνθήκες, όπου μπορεί κάποιος

να Σκεφτεί, να Σχεδιάσει και να Δράσει ευφάνταστα”. Ο πολεοδομικός σχεδιασμός βρίσκεται σήμερα εντός του πεδίου συνείδησης.

Το ριζοσπαστικό έργο των Benjamin Barber, Charles Landry, Eric Corijn, καθώς και άλλων διανοούμενων, διαμορφώνει την σκέψη σε διεθνή κλίμακα, ενώ χάρις στην πρωτοβουλία των Ηνωμένων Εθνών, “βιωσιμότητα, δημιουργικότητα, περιεκτικότητα και καινοτομία, συνεργασία» έχουν εξελιχθεί σε οικουμενικά ιδεώδη . Το Παγκόσμιο Κοινοβούλιο των Δημάρχων, το πρόγραμμα της ΟΥΝΕΣΚΟ *Δίκτυα Δημιουργικών Πόλεων* (Creative Cities Networks) –που καλύπτει επτά δημιουργικά πεδία, τη Νέα Ευρωπαϊκή Πρωτοβουλία Bauhaus– είναι μόνο ορισμένες ενώσεις πόλεων που προωθούν μια βιώσιμη αστική ανάπτυξη και μια ομαλή αστική μετάβαση μέσα από διεθνή συνεργασία και συνεργατική προσπάθειας μεταξύ των πόλεων-μελών. Υπάρχουν και άλλες περιπτώσεις σε όλο τον κόσμο, όπου δημιουργούνται στενοί σύνδεσμοι ανάμεσα σε πόλεις με παρόμοια βιομηχανικά συμπλέγματα –κέντρα οικονομίας, τεχνολογίας και εμπορίου τα οποία φέρνουν τον κόσμο πιο κοντά. Η αγάπη των θείων σχέσεων βρίσκεται εν λειτουργία στις πόλεις, διαμορφώνοντας αυτούς τους ομίλους. Ο κόσμος συγχωνεύεται σιγά-σιγά και έρχεται μαζί ως Ένας.

[Slide 20]

Σε τελική ανάλυση, το Βασίλειο του Θεού βρίσκεται εντός, ενώ το εξωτερικό Βασίλειο μπορεί να δημιουργηθεί μόνο μέσω εσωτερικής δομής. Καθώς όλο και περισσότεροι άνθρωποι αφυπνίζονται στο «ένδον Βασίλειο του Θεού», το καταυγάζον φως της καθαρής λογικής και της αγάπης θα διαπνέει τις σχέσεις ανθρώπου και περιβάλλοντος, ανώτερων και κατώτερων βασιλείων. Η Πόλη θα είναι το σύμβολο του “βασιλείου του Θεού”. Αυτή η Πόλη θα εξωτερικευτεί πάνω στη Γη.

«Η Ιεραρχία αναμένει ... όλα πλέον εξαρτώνται από την ορθή δράση των ανθρώπων καλής θέλησης».

Η ώρα ΕΙΝΑΙ τώρα.

* * *

Διάλειμμα πέντε λεπτών

* * *

Λογική και φαντασία: Πλάθοντας Εικόνες μιας Νέας Παγκόσμιας Κοινωνίας

Συζήτηση με τρεις σπουδαστές: Bernie Rochford, Mayte Gomez and Carsten Hald

Μέσα από την διαφωτίζουσα ενέργεια της καθαρής λογικής αποκαλύπτονται ιδέες συνυφασμένες με το Θείο Σχέδιο. Στη συνέχεια αυτές, μέσω της δημιουργικής φαντασίας, πρέπει να υποβιβαστούν βοηθώντας στη δόμηση των “εικόνων του μέλλοντος” που δημιουργεί ο Νέος Όμιλος Εξυπηρετητών του Κόσμου στην πολιτιστική ζωή της ανθρωπότητας. Ωστόσο, είναι δύσκολο να δεχτεί μια εντύπωση η δημόσια συνείδηση, η οποία ήδη κατακλύζεται διαρκώς με εντυπώσεις από κάθε κατεύθυνση μέσα από τον μηχανισμό παραγωγής εικόνων των, θαμπωμένων από τη σαγήνη, σύγχρονων κοινωνιών μας. Όπως το θέτει η φιλόσοφος Chiara Bottici: «Είμαστε τόσο κορεσμένοι από εικόνες ώστε έχει καταστεί όλο και πιο δύσκολο να δημιουργήσουμε εξ αρχής καινούργιες εικόνες. Αυτό, πάλι, είναι απόρροια μιας αλλαγής τόσο στην ποσότητα όσο και στην ποιότητα των εικόνων που παράγονται στην οικουμενική εποχή μας».

* * *

Ομαδικός Διαλογισμός: Επιτρέποντας την Είσοδο στο Φως

Βλέπε σελ. 4 -5

* * *

Λήξη